

БОЛИТЬ!
 Отець Богдан не зміг відсиджуватися в тилу, а пішов у саме пекло війни.

Фотоколаж із сайту prn.ua.

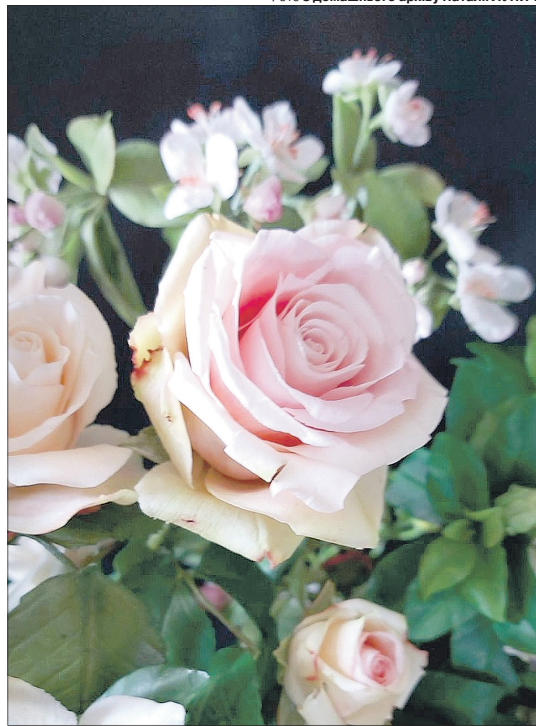
«Залишив церковну службу та добровольцем пішов на фронт...»

Розповідь про Героя – на с. 2

● **САМОРОДКИ ІЗ НАРОДУ**

Цей букет народився на кухні майстрині.

«Троянди – мої улюблені, повз них ніколи не можу пройти. Але ці можна їсти, бо створила їх я».

Фото з домашнього архіву Наталії ЛУПИЧ.

● **ЗНАЙ НАШИХ!**

Цікаво, скільки протримається досягнення пані Марини?

В однієї вчительки 10 учнів склали математику на 200 балів

Такий освітній рекорд у педагогині Черкаського фізико-математичного ліцею Марини Темченко (на фото)

Фото із сайту suspine.media.

У чому секрет успіху — на с. 10

«Не дуріть людей! Це живі квіти! Їх навіть гусінь поїла»

Рослини, які створює для декору тортів цукрова флористка з Івано-Франківська Наталія Лупич, — справжні витвори мистецтва. Їх не відрізнити від живих. Не випадково роботи майстрині відзначені двома золотими медалями на Міжнародному кондитерському конкурсі Cake International у Великобританії

Олеся СМЕТАНСЬКА, fakty.ua

«НЕЗВИЧНЕ ХОБІ ПЕРЕРΟΣЛО В НАЙБІЛЬШЕ ЗАХОПЛЕННЯ МОГО ЖИТТЯ»

— Наталіє, з чого все почалося? — запитала франківську майстриню кореспондентка «Фактів і коментарів».

— За фахом я педагог, працювала у дитсадку, а п'ять років тому вперше дізналась про існування такого неймовірного декору для тортів, як квіти з цукрової мастики, — розповідає **Наталія Лупич**. — Це трапилось випадково і несподівано. У моєї молод-

шої дочки наближався день народження — вісімнадцятиріччя. Ми вирішили

«Я просто закохалася у квіти, створені людськими руками з такого, здавалось би, ненадійного матеріалу, як цукор.»

відсвяткувати цю подію у ресторані. І коли дійшла справа до замовлення торта, виникло запитання: як його

декорувати — квітами чи без них? І якими саме — живими чи з цукрової мастики?..

Ось тут я вперше і дізналась не лише про існування цукрової мастики, а й про квіти з неї. Відтоді моє життя повністю змінилось. Я просто марила цими квітами! Перевернула «догори дригом» весь інтернет, знайшла безліч інформації про кондитерів-декораторів. Дізналась, що є такий напрям у кондитерському мистецтві, як цукрова флористика. Я просто закохалася у квіти, створені людськими руками з такого, здавалось би, ненадійного матеріалу, як цукор. Адже основним інгредієнтом мастики є саме цукрова пудра.

Закінчення на с. 6

● **ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!**

А ви могли б так зробити, як Микола Іванович?

85-річний сумчанин передав на потреби ЗСУ 35 тисяч доларів

Фонд, на рахунок якого пенсіонер переказав виручені від продажу нерухомості гроші, нині радиться з військовими, аби з'ясувати їхні потреби

Читайте про щедроного жертовдавця на с. 10

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Залужному забронювали номер у готелі в Криму

Журналістка Ярослава Коба приєдналася до флешмобу українців, які замовляють номери у готелях на півострові на 14 жовтня, щоб «побачити салют на честь його звільнення»

Олесь ВЕРНИГОРА

Вона забронювала готельний номер у Ялті на ім'я Головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного. «Вирішила замовити номер для нашого з вами товариша у готелі «Мрія» у Ялті. Він, до речі, так і називається – «Мрія», а не «Мечта». Приєднуйтеся до флешмобу, давайте перемогати з гумором», – закликала Ярослава Коба.

До речі, менеджер із задоволенням прийняв заявку та забронював номер. Замовлення на 14 жовтня, День захисників України. У графі «мета візиту» так і вказано: «Для перегляду святкового салюту на честь визволення Криму від російських загарбників».

Дав би Бог!

Фото Марії СЕМЕНЧЕНКО.

І в Польщі Залужний на 1-й шпальті газети Wyborcza.

● СЛОВО — ЗБРОЯ!

Мешканці Прилук здали на макулатуру 2 тонни російськомовної літератури

Понад 5 тисяч гривень, які отримали після її здачі, передали ЗСУ

Лія ЛІС

Упродовж місяця у Прилуках на Чернігівщині тривала акція «Ворожу літературу — на макулатуру, а гроші — на ЗСУ». Мешканці могли приносити до закладів культури книги, видані російською мовою. За словами начальниці відділу культури Прилуцької міської ради Катерини Мовчан, загалом зібрали майже 2 тонни цієї літератури. Передовсім це книги, автори яких пропагують російську ідеологію та відверто підтримують збройний напад росії на Україну. «Книги пустили на переробку, за це отримали 5478 гривень. Їх передали благодійному фонду «Мистецькі барви» як внесок до збору коштів на придбання позашляховика для ЗСУ», — повідомила посадовиця.

Хоч офіційно акція завершилася, люди продовжують нести книги. Бо на власні очі переконалися, що таке «руській мір».

● ПРЯМА МОВА

Вахтанг КІПІАНІ, історик, про упец московського патріархату в Україні:

Пишу одне й те саме десятки років. Усім байдуже. «упец» — це не церква, а кагебешна диверсійна структура. Всі її єпископи є єпископами рпц. Зайдіть на сайт московської патріархії і переконайтеся самі. Всі там — онуфрії, агафангели, августини, павли, іони і так далі. Вони всі є руські агенти, трубадури руського міра, які завдали шкоди Україні не менше, ніж медведчуки, мураєви та інші політичні гелмінти. Той, хто досі не вийшов з цієї мракобійної тундри, — підлягає спровадженню за хутір Михайлівський. Демонстративно лояльне ставлення до ворога в час війни — ідіотизм і зрада в чистому вигляді, зневага до пам'яті загиблих.

● ЗРАДНИКАМ — СМЕРТЬ!

Нардепа-колаборанта Олексія Ковальова ліквідували

Фото із сайту unian.org.ua.

Запроданця із партії «Слуга народу» вбили у Залізному Порту Херсонської області. Про це повідомив депутат облради Сергій Хлань

Василь КІТ

«Дані потребують уточнення, але цікаво, що про смерть свого «міністра» повідомляли і пропагандистські ЗМІ, хоча одразу видалили», — написав він у соціальної мережі.

Місцеві ЗМІ поінформували, що екснардепа знайшли мертвим.

Біля будинку, де він мешкав у Залізному Порту, помітили скупчення російських військових. Влада окупантів підтвердила загибель колаборанта — його застрелили «невідомі люди». Також було вбито його співмешканку.

Нагадаємо, що Олексій Ковальов після захоплення Херсонської області росіянами не ви-

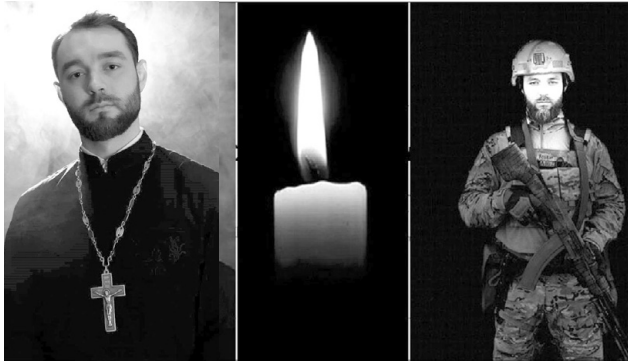
Тепер сволота горітиме у пеклі.

Олексій Ковальов після захоплення Херсонської області росіянами не виїхав звідти і почав співпрацювати з окупантами.

їхав звідти і почав співпрацювати з ними. Він зайняв посаду заступника голови в незаконно створеному росією «уряді Херсонської області».

● БОЛИТЬ!

Фотоколаж із сайту mefodiy.org.ua.

Сука-війна забирає найкращих.

«Залишив церковну службу та добровольцем пішов на фронт...»

Смертю хоробрих поліг 29-річний Богдан Каплун, який до війни був священником в одній із церков Дніпра

Олесь ВЕРНИГОРА

Рясу на однострій протоієрей Української православної церкви (мп) змінив три місяці тому, бо понад усе хотів боронити країну від російських загарбників. Та 16 липня у бліндаж, в якому перебував воїн, поцілила ворожа міна...

Оскільки загиблій родом із Одещини, там його і поховали з військовими почесностями. У нього залишились батьки, п'ятеро братів, дружина та двоє синів.

Батько Богдана Каплуна та один із братів — теж священник. А інший брат із перших днів воює на Харківщині... Вічна слава і пам'ять Герою!

● НЕВЖЕ?

Ціни на гречку знизяться

Раніше крупу імпортували з Казахстану, тому й виник дефіцит

Фото із сайту ukr.net.

Василина СМЕТАНА

Ціни на гречку в Україні зміняться через місяць. У торговельній мережі надійде крупа з нового врожаю, її вартість має бути нижчою. Про це журналістам розповів перший заступник міністра аграрної політики та продовольства Тарас Висоцький.

Він зазначив, що у наступні роки в Україні вирощуватимуть більше гречки. «Дійсно, був імпорт гречки з Казахстану, який зупинився наприкінці лютого. Аграрії відреагували на дефіцит і посіяли у 1,5 раза більше цієї культури. Якщо раніше вони сіяли 70 тисяч га гречки, то тепер — 120 тисяч га. У подальші роки ми також плануємо збільшувати її площі. І буде більш ніж достатньо для внутрішнього споживання. Тому від жовтня-листопада споживачі побачать у магазинах вітчизняну крупу за нижчою ціною, ніж зараз», — сказав Висоцький.

Поживемо — побачимо, чи це не обіцянка-цяцянка.

● СВІТ З НАМИ!

Брати Байрактари: «Ми ніколи не продамо свої безпілотики росії»

Власники турецької компанії Baykar, що виробляє відомі безпілотні літальні апарати «Байрактар-ТБ2», заявили про повну підтримку українського народу у війні проти російської федерації. Власники компанії, брати Халук та Сельчук Байрактари, кажуть, що не продадуть москві свої БПЛА ні за які гроші

Василь КІТ

Більше того, в планах компанії — розширення співпраці з Києвом та відкриття тут заводу з виробництва безпілотики. Про це брати Байрактари, які, нагадаємо, безкоштовно передали Україні кілька безпілотики, розповіли в інтерв'ю BBC.

У розмові з журналістами Халук зазначив, що пишається тим, що розроблені ними технології підтримують Україну у боротьбі за незалежність. За його словами, фахівці його компанії навчали наших військових керувати дроном Bayraktar TB2. З багатьма українцями у ході навчання вони зблизилися. Тож коли нещодавно загинув офіцер ЗСУ — оператор БПЛА, представники компанії Baykar були на його похороні. А брати хочуть допомогти сім'ї полеглого воїна.

Втім, допомагають Байрактари значно більший кількості українців. «Коли почалася війна, ми відправили десять вантажівок гумдопомоги — продовольчі товари, дитяче харчування, предмети гігієни. Україна — це країна, з якою у нас тісні відносини. Ми поділяємо біль українців і цінуємо їхній захист своєї землі та героїчну боротьбу», — розповів Халук.

Фотоколлаж із сайту bbc.com.

«Ми поділяємо біль українців і цінуємо їхній захист своєї землі та героїчну боротьбу».

«Коли нещодавно у боях за Україну загинув офіцер ЗСУ — оператор БПЛА, представники компанії Baykar були на його похороні. А брати хочуть допомогти сім'ї полеглого воїна».

Він також каже, що навіть за великі гроші не продасть свої безпілотики росії. «Це не є для нас пріоритетом. Гроші та матеріаль-

ні ресурси ніколи не були метою у нашому бізнесі. З Україною наша дружба та співпраця тривають уже багато років. Тому скільки б грошей нам не пропонували, чесно кажучи, не може бути й мови про те, щоб у цій ситуації передати їм їх (москві. — Ред.) У цей період вся наша підтримка повністю на боці України, оскільки у нас дуже міцний зв'язок і Україна зазнає дуже несправедливої, агресивної та необґрунтованої атаки. Ніщо не затьмарить нашої співпраці з Києвом, незалежно від того, яку суму буде запропоновано, наша позиція з цього приводу зрозуміла», — запевнив Халук Байрактар.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Чому Лукашенко привітав Україну з Днем Незалежності

Думаю, багато хто недооцінює той факт, що бацька звернувся до нашого народу. Так, звичайно, це лицемірство на межі скотства, і жодному слову вусатого про «мирне небо» ні в якому разі вірити не можна. Але тут важливе інше

Іван ЯКОВИНА, журналіст інформаційного агентства «Новий час», колонка на сайті obozrevatel.com

Цим привітанням він публічно поставив під сумнів можливість досягнення головної мети російської війни — ліквідацію тієї самої незалежності. Він ніби подає сигнали Україні: «Мені викручують руки, змушуючи допомагати у війні проти вас, але взагалі в глибині душі я завжди вірив у вас».

Звісно, це повна х*рня. Але тут важливе інше: це нечувана зухвалість на адресу москви. Якби Лукашенко був упевнений у перемозі росії або хоча б просто бачив, що путін має реалістичні шанси на таку перемогу, то ніщо не став би так демонстративно ставити під сумнів потенцію московського фюрера.

Однак він приблизно знає ситуацію на фронтах і розуміє, в якому напрямку вона розвиватиметься. І розуміючи — робить висновки, намагаючись хеджувати ризики.

Його привітання треба інтерпретувати так: «Перемога путіна все менш ймовірна, настав час думати про те, що робити, коли росія почне сипатися».

Втім, у будь-якому разі треба пам'ятати, що він тут піклується виключно про власну шкуру, і якщо на фронтах ситуація знову зміниться, то він моментально перевірить цей же фінт у зворотному напрямку.

● ПРЯМА МОВА

Мирон МАРКЕВИЧ, тренер, про розгромну поразку київського «Динамо» від «Дніпра-1» 0:3 (а перед тим було два фіаско 0:2 і 0:3 від португальської «Бенфіки»):

Добре, що 0:3, а не 0:8. У «Динамо» повна деградація команди. Так не може бути — це стыдоба... Дивлюся на Луческу: тобі 77 років, хочеш «кокнутися» на лаві під час матчу?! Я б їх усіх порозганяв за таку гру. Нехай Луческу йде і не ганьбється! Я — вболівальник «Динамо». Дуже важко дивитися, як гравці ходять по полю і роблять вигляд, що хочуть грати в футбол.

З такою грою не знаю, чи їх взяли б у збірну ветеранів. Не може такого бути. Це ганьба!

● ПОЗИЦІЯ

Джемилев відповів недоумкуватому Трампу щодо Криму

Пропозиції віддати росії півострів в обмін на припинення війни приголомшують, заявив лідер кримськотатарського народу на другому саміті «Кримської платформи»

Леонід ОЛІЙНИК

«Були пропозиції, які нас приголомшили і які, звісно, ми не можемо прийняти за жодних обставин. Наприклад, на думку одного американського політичного діяча, який налаштований висунути свою кандидатуру на президентських виборах 2024 року (йдеться про Дональда Трампа. — Ред.), і ще деяких європейських діячів, для того, щоб домовитися з путіним про припинення війни, йому потрібно подарувати Крим, щоб путін вийшов із цієї війни, не втративши свого обличчя», — сказав Мустафа Джемилев.

За його словами, кримські татари й увесь народ України

Фотоколлаж газети «Волинь».

«Заяви від цього політика на грані божевілля...».

це сприймають як заклик «заради ілюзорного миру принести корінний народ Криму в жертву путіну, відмовитися від норм міжнародного права та прийняти умови добре озброєного бандита».

«Ми дуже сподіваємося, що така позиція ніколи не буде превалювати в цивілізованому світі. Обов'язково агресор зазнає поразки, обов'язково всі окуповані території буде звільнено», — підкреслив Джемилев.

Золоті слова.

● ЗА КУЛІСАМИ

На початку війни росія двічі пропонувала Україні капітулювати

У перші дні повномасштабного вторгнення міністр оборони білорусі віктор хренін телефонував міністру оборони України Олексію Резнікову і радив здатися. Також 24 лютого до Офісу Президента України дзвонили з кремля і теж вимагали капітулювати. Про це йдеться у великій статті в американській газеті «Вашингтон пост», яку вона присвятила розповіді про розгром російських військ у битві за Київ

Фотоколаж із сайту apostrophe.ua.

Василь РОГУЦЬКИЙ

У публікації зазначається, що 26 лютого 2022 року Резнікову за телефонував хренін і «тремтячим голосом» сказав, що «передає послання» від міністра оборони росії сергея шойгу: «Якщо Україна підпише акт про капітуляцію, вторгнення припиниться». Наш міністр оборони фактично послав білоруса туди, куди і російський корабель: «Я готовий прийняти капітуляцію з російської сторони», — відрізав Резніков.

У матеріалі також згадується ще одна розмова хреніна з Резніковим, яка відбулася ще напередодні вторгнення — 22 лютого. Лукашенківський міністр, «давши слово офіцера», запевняв, що наступу росіян із території білорусі не буде. «І він виявився брехуном», — зазначив Резніков американським журналістам.

Крім того, 24 лютого голові Офісу Президента Володимира Зеленського Андрієві Єрмаку подзвонив колишній куратор кремля на Донбасі Дмитрій Козак та вимагав здатися. Раніше, нагадаємо, Єрмак разом із уродженцем України Козаком були радниками у «норманд-

Почувши ультиматум, Резніков (ліворуч) відповів хреніну: «Я готовий прийняти капітуляцію з російської сторони».

— Одна українська бригада зупинила близько 30 бойових груп рф. Я не знаю, хто їхній командир, але цей хлопець був, як дискова пила, просто пережовував їх, — скаже пізніше голова Об'єднаного комітету начальників штабів армії США генерал Марк Міллі.

ському форматі». За словами Єрмака, він не зміг змусити себе взяти телефон з першого разу. Лиш коли після паузи телефон знову почав «розриватись»,

Єрмак вхопив слухавку, вилаяв росіянина і одразу закінчив розмову...

Що ж безпосередньо до битви за Київ, то, як пише «Вашингтон пост», українське керівництво не вірило, що вторгнення відбудеться з білорусі, думали, що наступатимуть з Донбасу. Однак, на щастя, ще на початку лютого наші військові таки прийняли правильне рішення передислокувати техніку та змінити місця розташування командних пунктів, тож 24 лютого росіяни бомбили порожні цілі.

А переломними моментами кривавої битви за столицю, в якій полягло багато наших Героїв, стали бої за Гостомель (там ситуацію ускладнив той факт, що за вербований працівник аеродрому здав місця дислокації нашої ППО) та за село Мощун. Якби рашисти взяли це дачне поселення, то були б у Києві. Допомогло рішення підірвати шлюзи і затопити заплаву річки, в якій ледь не потонули рашистські десантники.

Ну і просто військові дива витворили, зокрема бійці 1-ї танкової бригади чисельністю у 2 тисячі бійців. Українцям довелося вступити у бій із 30-тисячним угрупованням ворога, яке рухалося вже з іншого напрямку — чернігівського, і, маневруючи, викосити неймовірну кількість техніки рашистів та особового складу. «Одна українська бригада зупинила близько 30 бойових груп рф. Я не знаю, хто їхній командир, але цей хлопець був, як дискова пила, просто пережовував їх», — скаже пізніше голова Об'єднаного комітету начальників штабів армії США генерал Марк Міллі...

У 1240 році захисники Києва не змогли втримати столицю перед навалою орди зі сходу, після цього почався занепад Руси-України. Майже через 800 літ після цього, у 2022-му, українці зуміли відкинути ворога від київських стін. А раз не віддали столицю — не віддамо й Україну! Це вже буде зовсім інша історія.

● Я ТАК ДУМАЮ!

«Танок сміливців зі смертю»

От і озвучено офіційну кількість загиблих українських військових із 24 лютого. Майже 9 000 воїнів (таку цифру озвучив Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний. — Ред.). Багато це чи мало?

Швейцарії. Це четверта частина армії білорусі чи Казахстану, і отримала білорусь такі втрати, її армія стала б небоєздатною. Це дуже багато.

Враховуючи, з ким ми зчепились, то весь цей час це був герць. Герць — це коли група відчайдухів та сміливців серед запорізьких козаків перед боєм виходила зі строю та наближалася до супротивника ближче, ніж на відстань пострілу рушниці, і починала лайкою або жестами знущатись і кепкувати над ворогом, доводячи його до люті та сказу, викликаючи напруженість і знервованість у лавах ворога. Часто при цьому наражаючи себе на рушнично-гарматний вогонь, що інколи призводило до загибелі сміливців.

Враховуючи специфіку козацького війська, зі своєю формою військової дисципліни і відсутністю писаних статутів, ця військова традиція була виключно їхньою характерною ознакою. Так, наприклад,

поляки, татари та інші вороги запорозького козацтва герця не мали та подібні акції не практикували.

Проте, окрім кепкування над супротивником, на цей танок поклалися також й інші завдання. Герць виконував функції бойового розвідувального дозору в сучасному розумінні.

Весь цей час це був танок сміливців зі смертю, який привів світ у захоплення від України. Відтанцювавши під Києвом та Одесою, під Житомиром та Черніговом, під Запоріжжям та Сумами, під Миколаєвом та Харковом, ті, хто залишився живим, мусять узнати, що ротації не буде, треба тепер танцювати на Донбасі та під Херсоном, в Криму та Маріуполі. Можливо, доведеться танцювати і під московю. Народ заспокоївся та повірив у надлюдські можливості ЗСУ, але ті, хто так завзято танцюють герць, все ж таки звичайні люди, хоч і неймовірно сміливі та потужні...

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності», про незаконне вимкнення з цифрового ефіру опозиційних телеканалів:

Це дуже шкодить Україні, і це надзвичайно безвідповідально. Я думаю, що всі ці прізвища знають. Вони допомагали Януковичу: негідники, які віддають злочинні накази, дискредитуючи державу. Мова ж не йде про те, що світ клином зійшовся на «5 каналі» чи «Еспресо». Ні. Бо там, на «5 каналі», на «Еспресо», працюють патріоти, які безпосередньо брали участь у будівництві держави. Там працює тисяча журналістів, еліта, цвіт України. І коли хтось думає, що може вимкнути, то він має це пояснити. Якщо ви вважаєте, що прикриється синім аркушем із золотистими зірочками (прапор ЄС. — Ред.), а далі буде знищувати свободу слова, верховенство права, руйнувати права людини — ви просто рухаєтесь в росію. І ніхто не дасть вам цього руху.

Сергій ЧУМАК, колишній керівник Вінницької крайової команди УНСО, який зараз захищає Україну

Це майже стільки ж, скільки загинуло з початку агресії проти України 2014 року до 24 лютого цього року — за 8 літ. Це майже дві армії Латвії або Естонії. Це більше, ніж армія Ірландії чи Словенії. Це стільки ж, як армія Монголії чи Таджикистану. Це половина армії Фінляндії чи Данії. Це третина армії Угорщини чи

● **ГЕРОЙ ІЗ СУСІДНЬОЇ ВУЛИЦІ**

«Не можу забути розстріляних у голову маму і дитину...»

43-річний батько трьох дітей Петро Кузик очолює один із найбільш боєздатних підрозділів Національної гвардії — батальйон «Свобода». Воїн-доброволець разом із побратимами захищав Київ, потім тримав оборону у Рубіжному та Сєверодонецьку, а зараз б'ється з рашистами на Донеччині. Петро Кузик каже, що вірить у перемогу, у Головнокомандувача Валерія Залужного, але водночас без прикрас розповідає про події на фронті і відкрито критикує деяких генералів

Христя РАВЛЮК

Ось що бойовий комбат Петро Кузик говорить про те, що...

...НАЙБІЛЬШЕ ВРАЗИЛО ПІД ЧАС «ЗАЧИСТКИ» ІРПЕНЯ, ГОСТОМЕЛЯ ТА БУЧІ

«Коли доводилося бачити розстріляних мирних людей. Особливо дівчинку із зав'язаними руками, яку розстріляли в голову, а поруч її мама лежала, теж із зав'язаними руками і отвором від кулі в голові. Тобто або на очах у дитини вбили маму, або на очах у матері — дитину. Мерзотники.

Другий момент, звісно, не порівняти з першим, але після побаченого я заповажав собаку. Великого, чорного пса застрелили біля замкнутого будинку перед ворітьми. Біля собаки стояв мішок із кормом. І там паркан був вивалений, тобто пес міг утекти, але він окупантів не пускав у свій будинок, охороняв його до останнього. І вони змушені були його застрелити.

І третій момент, який характеризує цих покидьків (як згодом з'ясувалось, це був Омон із Кемерово, їх денацифікували — повбивали). Вони зайшли в місто, наші оцю їхню першу колону розфігували, хоч після цього були змушені відійти. І коли українці повернулись через 3–4 тижні після цих подій, то росіяни як лежали обгорілі мертві, так і залишилися. Про що йде мова? Про те, що їхні поплічники ходили повз них, крали мікрохвильовки, килими скручували, а своїх не поховали і не забрали».

...НАЙВАЖЧЕ БУЛО НА ФРОНТІ

«Бої за Рубіжне, Лисичанськ і Сєверодонецьк. Це найважче з того, з чим довелося зіткнутись. Тому що це нас витверезило, бо ми їхали і хотіли героїзму,

«Якщо ми хочемо виграти в цій війні, нам, українцям, треба всім мобілізуватись».

хотіли захищати Україну. І зараз це бажання не пропало — просто тоді ми якраз їхали після Ірпеня, Бучі та Гостомеля, коли ми гнали ворога, а тут нам

Уявіть собі, що нас, батальйон «Свобода», вночі в Рубіжному викинули просто як із мішка. Ми міняли роту, в якій залишилось 18 людей. Зі 100–120. Коли

Навіть коли ми ворогів виженемо на кордони, загроза не зникне. Лише коли росія розвалиться на три-чотири мирні держави і нарешті заживе щасливо, тобто маючи не бажання повбивати всіх навколо, а бажання власного розвитку.

треба бути в глухій обороні, здається, в нашої армії нічого адекватного немає тій навалі. Єдине, чим ми їх можемо зупинити, — це нашими тілами. І от коли піхота це усвідомлює і з цим змиряється, це стає неймовірно сильний підрозділ.

вони нас побачили, перехрестились, обійнялись, — і то не всі, — і втекли, ну... сказали: «Пацани, ви круті, ви добровольці, ви отакі (крутить пальцем біля скроні. — Ред.), ми військові, війна нас застала, а ви добровольцями

приїхали, ну Бог вам суддя». Навіть був випадок, коли один із нас подає руку, а боєць каже: «Я не буду тобі її тиснути, бо все одно не виживеш. Нащо мені це пам'ятати і все життя носити із собою?»...

В Рубіжному у нас було два «Джавеліни», з якими не можна розігнатися в місті, бо там купи металолому, було два «Єнлави», ну, автомати і гранатомети. А проти нас — що день, то масованіший артобстріл, який «розбирає» (розбомблює вщент. — Ред.) серйозну багатоповерхову споруду радянського періоду за 4 години. Ми міняємо позицію, вони «розбирають» будинок. Ми потім в те звалище будівельного брухту забігаємо в підвали, вони ідуть, не сподіваються: «А, вони ще живі, давайте викликаємо літаки на них». І от це все триває нонстопом буквально без передишки. Запит даю на підкріплення, а його нема. Це теж дисонанс, бо я бачив на початку війни кілометрові черги у військкоматах, а там 10 людей дати не можуть позицію закрити...»

...КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА

«Будь-який «експіорд», який називає точні дати, — аферист і нерозумна людина. Війна закінчиться за певних умов. Коли в Україні буде достатньо озброєння для ведення реально наступальних дій, щоб вигнати ворога. Якщо Захід хоче спокійно жити, то Україні треба реально допомагати. Не 12 «Хаймерсів», а дві тисячі. Хоча би двісті...»

Але навіть коли ми ворогів виженемо на кордони, загроза не зникне. Лише коли росія розвалиться на три-чотири мирні держави і нарешті заживе щасливо, тобто маючи не бажання повбивати всіх навколо, а бажання власного розвитку. Як тільки в них парадигма світогляду поміняється, вони реально самі почнуть щасливіше жити, кайфувати від життя. І сусіди їхні видихнуть. Зараз це (росія. — Ред.) такий монстр, який стверджується за рахунок того, що вбиває більш слабкі країни та народи.

І ще одне. Якщо ми хочемо виграти в цій війні, нам, українцям, треба всім мобілізуватись. Батальйон «Свобода», ЗСУ чи Нацгвардія, СБУ, спецпідрозділи ГУР і так далі не виграють війну. Її виграє повна мобілізація всіх. А зараз ситуація, коли, дай Бог щоб я помилявся, багато хто каже, що «мене війна не стосується». Перемога — це концентрація всіх сил, навіть понад те, що ти можеш. Хтось воює, хтось допомагає фронту, хтось — інформаційно підтримує...

...ПОДАРУНОК НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ НА ПЕРЕДОВІЙ

«Снайпер подарував те, що зняв російського кулеметника»...

● **СМЕРТЬ МОСКАЛЯМ!**

З російськими «Орланами» у нас боротимуться американські VAMPIRE

Ці унікальні системи збивають безпілотники, перебуваючи в небі

Леонід ОЛІЙНИК

Вашингтон готується передати Києву спеціальну систему протидії дронам VAMPIRE. Вона

використовує переважно невеликі ракети, щоб збивати безпілотники, перебуваючи у небі. Про це повідомив заступник міністра оборони США Колін Каль. Він додав, що часу навчити

українців користуватися системами, які включені до останнього пакета допомоги, достатньо. Каль пояснив, що зброя, яку планують передати Україні, буде виготовлена галузевими партнерами, а не видана безпосередньо із запасів Міністерства оборони.

Відповідно на це потрібен деякий час.

Нагадаємо, 24 серпня США оголосили, що виділяють Україні транш на 3 мільярди доларів. У новий пакет, серед іншого, увійшли безпілотні авіаційні системи VAMPIRE, ракетні системи з лазерним наведенням, протиартилерійські радіолокаційні станції та інше озброєння. Ці гроші — грантові, їх нам не доведеться віддавати американцям. Дякуємо, друзі!

САМОРОДКИ ІЗ НАРОДУ

«Не дуріть людей! Це живі квіти! Їх навіть гусінь поїла»

Закінчення. Початок на с. 1

— Створення таких квітів — це ж філігранна робота.

— Так. Спочатку я самостійно навчалась цукрової флористики, постійно підшукуючи матеріал у соцмережах. А потім почала відвідувати майстер-класи. Так моє хобі переросло в найбільше захоплення мого життя. Щоразу, коли брали до рук матеріал, намагалась створити квіти «живими» — передати, наскільки це можливо, кожний вигин пелюсток та листя, показати їхній «рух» — наче вітром скуповжені пелюстки, злегка надірвані, припечені сонечком... Хотіла передати тонуванням всі відтінки, що присутні в рослині. І як раділа, коли мені це вдавалось. Як же було щастя, коли моїми квітами почали прикрашати тортки!

— Як же народжується така краса?

— Для мене — це ціла епопея. Зазвичай йду у квітковий магазин і обираю квіти, які мені саме тепер хочеться відтворити у цукрової мастичі. Вдома здійснюю покроковий аналіз будови рослини: розбив по пелюстках, листочках, вириваю форму тичинок... Роблю фото або невеличке відео, фіксуючи розміри. Навіть звертаю увагу на зів'ялі пелюстки, колір, форму. Стаю на деякий

Ці яблуні з цукрової мастичі — справжній шедевр.

час «ботаніком». Надзвичайно люблю передавати у своїх квітах процеси «життя рослини». Що я маю на увазі: надірване вітром листячко, припечена сонечком пелюстка, дірочка, яку проїла комашка... Всі ці елементи й роблять мої квіти з цукрової мастичі «живими».

Треба сказати, що процес створення квітки зовсім не швидкий. Потрібно мати достатньо терпіння. Інгредиенты, які необхідні для замісу цукрової мастичі, абсолютно звичайні. Це желатин, цукрова пудра, білок курячого яйця, харчовий

Інгредиенты, які необхідні для замісу цукрової мастичі, абсолютно звичайні. Це желатин, цукрова пудра, білок курячого яйця, харчовий згущувач.

згущувач. Цукрова мастича виходить смачна. Але квіти з неї — це передусім декор. Красивий та вишуканий — для святкових тортів, в основному весільних та ювілейних. Торти з такими квітами дивують та радують.

«ОБРАЗЛИВІ КОМЕНТАРИ ПРО «ПІДАСОВКУ» СПРИЙМАЮ ВЖЕ ЯК КОМПЛІМЕНТ»

— **Важко здобути золоту медаль у міжнародному конкурсі, що проходив у Великобританії?**

— Я вирішила спробувати свої сили на міжнародному конкурсі кондитерського мистецтва Cake International в категорії «Цукрова флористика». Проте через пандемію він проходив в режимі онлайн. Я відправила фото своїх робіт. Вірила і не вірила, дуже пере-

Фото з домашнього архіву Наталії ЛУПІЧ.

«Золотий букет» — так Наталія Лупич називає квіткову композицію, яка була відзначена золотою медаллю на Міжнародному кондитерському конкурсі.

живала... Але отримала своє перше золото. Потім були ще одна золота і дві срібні нагороди. Для мене отримати такі високі бали від суддів світового рівня було надзвичайним дивом! Це неймовірно почесно. Бо ж у конкурсі брали участь представники 59 країн.

За правилами конкурсу, ми надсилали кілька ракурсів фото квіткові композиції. Вимагалася ботанічна точність у всьому: кількість та форма пелюсток, листя, чашолистків на певних квітах, передача природного кольору.

— Як створювали свій «золотий» букет?

— Запропонована тема звучала так: «Old Master's Still Life Composition» — «Роботи майстрів старої школи». Для того щоб створити свій «натюрморт», мені довелося поринути в атмосферу XVI-XVIII століть у Голландії. Експурс вийшов захопливим, бо картини того часу зазвичай несли в собі зашифроване послання від автора до глядача. Наприклад, пишні троянди були символом розкішного життя і водночас натякали на його недовговічність. Гортензія — символ чистоти помислів. Півонія — нагорода радіощами життя. Білі лілії — символ непорочності Діви Марії.

— Ви дуже гарно про це розповідаєте!

— Часто мої квіти з цукрової мастичі плутають з живими. Але бувало образливо, коли мене у соцмережах звинувачували у тому, що ніби на світлинах видаю живі квіти за свої. Писали: «Не дуріть народ! Це живі квіти! Їх навіть гусінь поїла». Й обводили колом на моїх світлинах ті самі «дірочки» на листочках та пелюстках, які я так люблю відтворювати. Вважаю, що саме такі елементи і роблять мої квіти з цукрової мастичі майже «живими». Отож, я не ображалась, а сприймала такі відгуки як комплімент.

ФОТОФАКТ Новий шедевр від волинського Фаберже

До Дня Незалежності України заслужений майстер народної творчості України Анатолій Бойко з Володимира презентував залитий ювелірною смолою сувенір, основа якого зроблена з бурштину, а на ній закріплені різьблені металом яєчні шаркалупи

«На панно металом викладена карта нашої країни, покрита позолотою, та є ангелочки як обереги і напис «Україна була, є і буде». Ще два написи є по краях, які читаються лише під певним кутом: «Дух і тіло ми положим за нашу свободу» та «Згинуть наші вороги всі разом на всі віки», — розповів майстер.

Фото із сайту suspline.media.

Ця робота не продається, а увіде у військову колекцію митця.

Більше фото майстрині — на сайті **VOLYN.COM.UA**

СПРАВЖНІЙ КОЗАК!

Під яку музику заповів поховати себе Борис Джонсон

10 цікавих фактів про найулюбленішого британця для українців

Міла ТОДОРЕНКО

Борис Джонсон народився 19 червня 1964 року в Нью-Йорку в британській сім'ї. Його тато був одним з перших уповноважених об'єднаної Європи з контролю за забрудненням довкілля, а мама — художницею. Прадід Бориса з боку батька був турецьким журналістом, якого звали Алі Кемаль. Свого часу він став міністром внутрішніх справ, який наказав арештувати Кемалю Ататюрка. Після приходу Ататюрка до влади прадіда стратили, а дід Бориса Осман Алі змушений був тікати до Великої Британії, де взяв ім'я Вілфред Джонсон.

У дитинстві Борис страждав від глухоти. Щоб усунути недугу, йому робили кілька операцій.

Близький друг Бориса — Чарльз Спенсер, молодший брат принцеси Діани.

Борис Джонсон був журналістом, працював для The Times та The Daily Telegraph. Він писав статті про міфи, пов'язані з критикою ЄС. Наприклад, серед його статей є згадки, що в ЄС хочуть заборонити чипси з креветками та британські сосиски, змінити розміри презервативів, бо італійці мають маленькі пеніси; що в Брюсселі найняли спеціальних людей, які нюхають євро-

Фото із сайту bbc.com.

«Мою зачіску неможливо імітувати, оскільки вона є продуктом випадкових та конкуруючих сил природи».

гній, щоб переконатися, що він пахне однаково, і що в ЄС визначатимуть допустиму кривизну бананів, а жінкам наказуватимуть повертати свої старі секс-іграшки. За такі матеріали Бориса часто називали фальшивим журналістом.

Будучи мером Лондона, Борис Джонсон їздив британською столицею лише на велосипеді. За це його часто називали Boris bikes.

58-річний Борис Джонсон одружений вже втретє. Він батько чотирьох доньок та трьох синів!

58-річний Борис Джонсон одружений вже втретє. Він батько чотирьох доньок та трьох синів!

Джонсон був прихильником антивакцинаторів у розпал пандемії, поки

ГЕТЬ «РУСЬКИЙ МІР»!

Ольга Полякова спалила свій кокошник на Лисій горі

Українська співачка назавжди попрощалася з «руським міром»

Юстина КОЛОМІЄЦЬ

У цьому головному уборі артистка починала свій шлях до популярності. Ще до відкритої агресії росії проти України він був її візитівкою, і більшість фанів досі асоціює кокошник із Поляковою. Та з початком війни співачка вирішила позбутися традиційного російського аксесуара і назавжди попрощатися з «руським міром». Ольга Полякова спалила свій кокошник. Магічний ритуал здійснила на одній із п'яти Лисих гір Києва — Щекавиці. Як свідчать історичні перекази, саме на цих місцях наші предки проводили різні містичні обряди. Попрощалася з минулим популярна блондинка в прямому ефірі «Сніданку з 1+1». Свій вчинок вона прокоментувала так: «Моя кар'єра — в Україні, мої люди — в Україні. І вже вісім років я переживаю всю трагедію, яка відбувається в нашій країні. 24 лютого, коли росія розпочала повномасштабне вторгнення, ми всі змінилися і зрозуміли, що треба відмовлятися від минулого», — додала співачка.

Колаж газети «Волинь».

«Хочу спалити цей російський головний убір. Сьогодні це символ тієї культури, яка прийшла до нас з війною».

Полякова запевнила, що із початку російської агресії в Криму та Донбасі всі змінилися і зрозуміли, що треба відмовлятися від минулого, — додала співачка.

Полякова запевнила, що із початку російської агресії в Криму та Донбасі всі змінилися і зрозуміли, що треба відмовлятися від минулого, — додала співачка.

сам не захворів на COVID-19 і лікарем дивом врятували йому життя.

Прем'єр-міністр Великої Британії вже вибрав пісню для свого поховання — це композиція You Can't Always Get What You Want гурту Rolling Stones.

У київській пекарні «Завертайло» випікають круасан «Борис Джонсон» із заварним кремом та яблуками (верхівка десерту хаотична, об'ємна та нагадує зачіску Бориса). Щоправда, ціна «кусається» — 97 гривень за одиницю.

2008 року Джонсон заявив, що його зачіску «неможливо імітувати, оскільки вона є продуктом випадкових та конкуруючих сил природи». Стилисти згодні з цим твердженням і вважають, що британський прем'єр не користується жодними засобами для укладання. Видання Daily Mail він якось сказав не без іронії: «Я розчісую волосся. Я роблю все можливе з цим». Під час пандемії COVID-19 багато розмов було про те, що Джонсон стрижеється вдома, мовляв, зачіску йому робить його дружина Керрі, оскільки всі салони в пандемію були зачинені.

Дехто вважає зачіску Джонсона «маленькою хитрістю», яка допомогла йому просунути в політиці і стати більш помітним у натовпі. Але для українців Борис запам'ятовується не лише своїм чарівним «укладанням без укладання», а насамперед справами та кроками, які він робить для нашої спільної перемоги над ворогом — росією.

Історію нещодавнього одруження Бориса Джонсона шукайте в серпневому випуску нашого місячника «Так ніхто не кохав» і на сайті volyn.com.ua.

на, бо вона — королева українського шоу-бізнесу.

«Хочу спалити цей російський головний убір. Сьогодні це символ тієї культури, яка прийшла до нас з війною. І цьому не місце в нашій Україні і в моїй костюмерній. Хочу, щоб ми попрощалися з минулим, — сказала Оля Полякова і кинула до багаття головний убір, в якому раніше давала концерти та знімалася в кліпах, примовляючи: — Щоби в усіх, хто приходить сюди з війною, на кордоні віднімались руки та ноги, щоб лопнула голова, щоб вони не могли переступити наш кордон».

До слова, нещодавно Полякову критикували за те, що вона відмовилася вести українською шоу «Дорослі дівчатка» разом із Машею Єфросиніною, аргументуючи незручність. Однак артистка запевнила, що давно в публічному просторі розмовляє рідною мовою і робить усе можливе, аби вимова була чистою.

Полякова обіцяла відмовитися від російськомовного репертуару і невдовзі представити нову сторінку своєї творчості.

«Чекаю цього з великим натхненням, адже нам потрібно розвивати свою культуру, шукати тут творчі сили та енергію», — сказала вона. Артистка розповіла, що невдовзі з'явиться її наступна пісня про те, що життя триває, під назвою «Все буде добре, Оля».

● **АРТФРОНТ**

Фото із сайту cheline.com.ua.

«На площі мені кидають п'ятисотки, бо вже довіряють, оскільки я Притулі гроші відвіз».

8-річний хлопчик із Чернігова співом заробив для ЗСУ понад 100 тисяч

Ним уже зацікавились музичні продюсери

Лія ЛІС

Сергій Мороз (на фото) співає в центрі Чернігова і таким чином збирає гроші на потреби армії. Перший «транш» — 60 тисяч гривень — школяр передав фонду Сергія Притули. Другу зібрану партію народних гривень маленький волонтер презентував музичному продюсеру Вадимові Лисиці, який теж допомагає нашим військовим.

Хлопець співає у центрі Чернігова вже другий місяць, репертуар — виключно український. Мама Катерина розповідає, що допомагати співом нашої армії захотів сам Сергій. «Він бачив інших діточок, які щось роблять, аби підтримати наших захисників, — плетуть браслети, продають іграшки, хтось грає на гітарі, то він каже: «Я вмію співати. Давайте я буду співати», — пригадує ненька хлопчини.

Спочатку і батьки, і сам Сергійко переймалися, чи знайдуться у чернігівців, які понад місяць жили під обстрілами, гроші на добру справу. Та всі побоювання виявились марними. «На площі мені кидають п'ятисотки, бо вже довіряють, оскільки я Притулі гроші відвіз», — розповів Сергій.

Талановитого школяра помітив відомий продюсер Вадим Лисиця і запросив уперше на професійну студію звукозапису. Як вдячність за участь у спільній справі пан Лисиця з колегами обіцяє подарувати юному співакові його особисту пісню. Мама вже розуміє: з такого подарунка може розпочатися кар'єра сина.

Сергій Мороз планує збирати співом на вулицях Чернігова, поки дозволятиме погода. І передає свої побажання нашим захисникам на фронті. «Щоб вони перемогли цю русню і щоб ця русня більше ніколи до нас не приходила. ЗСУ переможуть!» — твердить хлопчик.

● **СВІТ З НАМИ**

У центрі Копенгагена ревли сирени, лунали імітовані вибухи та звучав Гімн України

«Гриміло» війною, як на фронтах і в розгромлених орками містах України. Як реагувала на ці звуки столиця Данії? Настільки по-різному, наскільки різними бувають люди

ФОТО ЛЕСІ ВЛАШИНЕЦЬ.

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

«НА НАШОМУ МІСЦІ МОЖЕ БУТИ КОЖЕН ЄВРОПЕЄЦЬ»

Відчуті подих війни, щоб зупинити її в Україні і світі, данійців уже вкотре закликала Асоціація українців Данії. Одного дня мітинги відбувалися відразу в чотирьох найбільших містах країни щастя — Копенгагені, Орхусі, Ольборзі та Хернінгу.

За кордоном вимушених переселенців легко впізнати у великих потоках людей і без національного вбрання чи синьо-жовтих прапорів. Зазвичай їхня тривога і смутку в очах вказують на те, що приїхали вони в чужі країни не за враженнями чи на заробітки. Якщо й усміхаються, то стримано.

— Ми приїхали сюди з Києва напередодні війни до родичів, а змушені залишатися дотепер. Нашій донечці чотири роки, і вона не чує, не лякається виття сирен, але ми щодня говоримо про те, скільки страху щодня відчувають діти в Україні, — каже вимушена переселенка Олена з Києва.

— Сьогодні вночі ворог знову знищив частинку нашого Харкова — нашого серця й душі. Хочеться кричати на всю Данію, щоб її жителі відчували наше горе. Якщо не зупинити війну, то на нашому місці може бути кожен європеєць, усі ці люди, які проходять повз нас, — чує від жінок, які протягом чотирьох місяців приходять на подібні мітинги з діточками-дошкільнятами.

— Данійці дуже дорожать родинами. Тому ми стараємося англійською й данською мовами, жєстами, звуками й рухами розповісти, як російське нашествя нищить українські сім'ї. Ми намагаємося розказати, скільки чийось батьків і синів росіяни вбили в «Азовсталі», Оленівці... Як вони знущуються з жінок, скільки дітей загинуло в наших містах і селах... І запитати: чи багато ще потрібно звірств, щоб світ визнав росію державою-терористкою? — діляться задумом організатори мітингу.

ПЕРЕХОЖІ ТАКИ ПІДНИМАЛИ ОЧІ ДО НЕБА

На одну з центральних площ Копенгагена багато хто прийшов зі своїми плакатами й прапорами. «I love Ukraine!» — на ходу мовив хтось із перехожих, на секунду зійшовши зі своєї дороги до учасників мітингу.

Моторошні кадри з мітингу в Копенгагені: люди гинуть в Україні від війни щодня.

Чи багато ще потрібно звірств, щоб світ визнав росію державою-терористкою?

А через кілька хвилин: «Та це наші українці тут зібралися. Ти хочеш подивитися? То гляньмо трохи і ходімо гуляти», — різнуло по серцю байдужістю подружжя, яке везло попереду себе візочок із немовлям.

Якщо не зупинити війну, то на нашому місці може бути кожен європеєць, усі ці люди, які проходять повз нас.

Спостерігаю, як довго затримуються. А молоді земляки минули площу з рідними людьми, наче чужі. Цього дня таких зустріла лише двох. Ба ні, трьох, якщо рахувати немовля у візку, яке без вини винувате, що має таких непатріотичних маму й тата.

Після короткого звернення лідерів Асоціації українців у Данії, за їхнім задумом, над Копенгагеном зарєвіла сирена й «посипалися» градом загрозливих звуку з неба. Вони таки змушували перехожих інстинктивно піднімати очі в безхмарну вись. А на бруківці біля наkritих білими простиралами уявних

загиблих горювали матері, доньки, дружини...

Скільки людей встигло побачити ці моторошні кадри з живими персонажами, правдивими до мурашок по тілі, порахувати неможливо. Зупиняючись перед світлофорами, голови в бік мітингувальників повертали автомобілісти й велосипедисти. Японці фотографували і відразу комусь надсилали світлини. Біля синьо-жовтих прапорів затрималася група польських туристів. На руках у тата-данця синопчик років трьох заплакав від імітованого гromу обстрілів з ясного неба. Водила сумними очима по написам на плакатах поважного віку пара шведів. Хтось із іноземців навіть намагався підспівати Гімн України. Виходило! Та українцям дуже хотілося, щоб очевидці розповіли про це вдома своїм рідним, на роботі — колегам, на сонячних пляжах — друзям... Щоб світ був рішучим, сміливим, як Україна!

А в День Державного Прапора України і День Незалежності України українці в Данії несли центром і вулицями Копенгагена тридцятиметрове синьо-жовте полотнище. Мітинги на підтримку України відбулися в інших містах Данії.

МАГНІТНІ БУРІ У ВЕРЕСНІ:

Магнітні бурі

Фото із сайту ukr.net.

- Слабкі: 10 і 22.
- Середні: 13 і 16.
- Сильні: 6 і 26 вересня.

Бережіть своє здоров'я!

Джерело: vikna.tv.

● **ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ**

І жорстока війна не знищила «щупалець путінського міра»

Російські письменники таки залишаються в програмі українських шкіл. Попри заклики громадськості та вердикт профільних експертів. Це значить, що першого вересня українські діти підуть до шкіл і знову вивчатимуть літературу вбивць та окупантів

Залишається сподіватися, що українська громадськість таки переконає МОН не підходити до гуманітарної шкільної освіти аж надто формально та виключити з програми творчість російських авторів.

Богдан-Олег ГОРОБЧУК, **espresso.tv**

МІНОСВІТИ ТАКИ ЗНАЙШЛО «ХАРОШИХ РУСЬКИХ ПИСАТЕЛІВ»

Ні Пушкіна з Лермонтовим, ні Достоевського з Толстим уже не вивчатимуть. Але й остаточної перемоги здорового глузду не сталося.

На днях функціонер Міністерства освіти і науки України Юрій Кононенко, який відповідає за шкільну освіту, офіційно прокоментував позицію відомства: «Прийнято рішення, що письменники, які писали російською мовою, але творчість яких була тісно пов'язана з Україною, тобто або вони народилися в Україні, або довгий час тут жили, або відображали в своїх творах українську тематику, — залишатимуться в шкільних програмах. Це, наприклад, Микола Гоголь або Володимир Короленко. Так само вивчатимуться «Собаче серце» Михайла Булгакова, «Бабин Яр» Анатолія Кузнецова, ну і такий твір, як «Дванадцять стільців» Ільфа

і Петрова», — заявив чиновник в ефірі телемарафону єдиних новин.

Інакше кажучи, Міносвіти проігнорувало однозначну позицію робочої групи, яка закликала виключити зі шкільної програми усіх перелічених паном Кононенком письменників.

Аргумент «вивчатимемо тих, хто пов'язаний з Україною» є цілковито абсурдним, адже це класичний приклад підміни змісту формою. Наприклад, Булгаков народився у Києві — це форма, а Булгаков є українофобом — це зміст. Короленко народився в Житомирі, помер

у Полтаві — форма, а Короленко зневажливо писав про українців — це вже зміст. Ігнорувати ці факти як мінімум дивно на тлі військової агресії рф.

ЕНАВИДІВ УСЕ, ЗА ЩО МИ ЗАРАЗ БОРЕМОСЯ

«Щупальцем руского міра» Михайла Булгакова називав історик Володимир В'ятрович іще багато років тому. Мотивував він це тим, що Булгаков є одним з інструментів кремля для нагадування українцям про єдиний культурний простір — ба навіть для його відтворення. В цьому ж переліку історик називає Пугачова, Цоя, Висоцького та «іронію долі». Але різниця з Булгаковим колосальна, адже він тут єдиний, кого Українська держава просуває на офіційному рівні, нав'язуючи його творчість нашим дітям в обов'язковій шкільній програмі.

І з цим складно не погодитися — схоже, київське походження Булгакова є тим троянським конем, завдяки якому цього «харошого руского писателя» Міносвіти досі намагається протягнути на уроки світової літератури. Але Булгаков був не просто російським письменником, який народився в Києві. Він був російським шовіністом і прихильником імперії. До самої ідеї суверенної України він ставився вкрай вороже. Іншими словами, він ненавидів усе те, за що ми просто зараз боремося. Доктор філологічних наук Лариса Масенко наголошує, що «Булгаков, як російський інтелігент з імперською свідомістю, не міг уявити Україну поза росією. Ідея української державної самостійності була йому чужою й неприйнятною. Для білгородського офіцера і більшовицької війська, і українські вояки, що ввійшли до Києва в січні 1918 року, були ворогами, які загрожували «єдиній і неділимій» російській імперії розпадом».

У єдиному великому київському творі Булгакова — романі «Біла гвардія» — є чимало епізодів, які демонструють імперську зверхність і ненависть автора до боротьби українців за свою державу. Один із центральних персонажів Алексей Турбін характеризує українську мову та зовнішність українців так: «Хто тероризував

російське населення цією мерзенною мовою, якої навіть на світі не існує? Гетьман! Хто розвів усю цю гидь з хвостами на головах? Гетьман».

І це стверджує герої, прототипом якого, за словами лінгвіста Бориса Гаспарова, був сам Булгаков. Тобто оці хвости на головах, які так огидно римуються з «кастриюлеголовими», — схоже, це і є позиція «руского писателя», якого Міносвіти досі тягне в нашу школу. І який, помітьте, стверджував, що ніякої української мови не існує!

ВЛАДИМІР КОРОЛЕНКО: УКРАЇНЦІ — ХОХЛИ І ХОЛОПИ

Ще цікавіша історія — з вивченням у школі повісті «Сліпий музикант» Владіміра Короленка, адже вона просто-таки наповнена зневагою до українців навіть на рівні мови. Попри те, що автор народився в Житомирі, а помер, помотавшись по світу, у Полтаві, цим його зв'язок з українським контекстом і закінчується, адже письменник мав виразну російську ідентичність. Микола Міхновський відверто назвав його зрадником українського народу, а Євген Чикаленко вважав його зразком обрусілого українця, який не сприймав українського національно-визвольного руху.

Знову хтось може заперечити: мовляв, що з того, все одно його пропонують вивчати на уроках світової літератури, а «Сліпий музикант» може, геніальний твір. Так-от, у тім-то й річ, що геть не геніальний. Критики вважають Короленка посереднім письменником, і вже цього цілком достатньо для того, щоб прибрати його творчість зі школи. А окрім цього, ви будете в шоці, зазирнувши під обкладинку «Сліпого музиканта»...

У першому ж рядку повісті Короленко пише, що дія відбувається в Південно-західному краї (або мовою оригіналу «Юго-западный край»). Так він називає Україну, розташовану на південному заході російської імперії. А от самих українців Короленко постійно називає хохлами, українських селян — хлопами.

Крім Булгакова та Короленка, МОН прагне залишити в шкільній програмі — цього разу серед творів для додаткового читання — сатиричний роман «Дванадцять стільців» Ільфа і Петрова та роман-документ «Бабин Яр» Анатолія Кузнецова.

Ми чудово знаємо, що в «Дванадцяти стільцях» зашита симпатія до справедливих советів, та й узагалі цей твір настільки відомий, що учні й без усіляких програм запросто натраплять на нього в нашому культурному просторі. А от «Бабин Яр» цікавий тим, що сподобався одному з ключових ідеологів СРСР Михайлові Сусову, і цей факт характеризує книгу щонайменше як підозрілу. Безперечно, тема розстрілів у Бабиному Яру потребує уваги, але її можна розкрити на уроках історії або й на уроках української літератури — вивчаючи в 11-му класі потужну збірку Маріанни Кіяновської «Бабин Яр. Голосами».

Залишається сподіватися, що українська громадськість таки переконає МОН не підходити до гуманітарної шкільної освіти аж надто формально та виключити з програми творчість російських авторів, від якої за кілометр тхне «руським духом», а геніальністю й не пахне. У цьому Міністерству може допомогти петиція, на підтримку якої в українців лишається трохи більше місяця.

Булгаков, як російський інтелігент з імперською свідомістю, не міг уявити Україну поза росією.

ЧАЙНВОРД «СВЯТА СЕРПНЯ»

1			2		3				
		5		4					
		7		6					
		8							
	11					10		9	
12		13						14	
		16		15					
				17					
		18							
		19				20			
22		21							

1-2. Незалежність, воля. 2-3. Героїчне українське військове формування. 3-4. Супротивник на війні. 4-5. Офіційна емблема держави. 5-6. Рідний край. 6-7. Лицьова сторона монети. 7-8. Це слово «присвоїв» серпень. 8-9. Велике релігійне серпнєве свято. 9-10. Цей апостол був присутній при з'явленні Мойсея та Іллі (Мт. 17,1). 10-11. Проект «Луцьк - ...?»: разом збудуємо храм». 11-12. Ім'я матері Богородиці. 12-13. Святий (16 серпня). 13-14. Примусовий вплив на когось. 14-15. Прізвище миргородського аса. 15-16. Шанець. 16-17. Стяг. 17-18. Той, хто прагне взяти реванш. 18-19. «Парує ... над лісом – пора йти по гриби» (прислів'я). 19-20. Розпорядження, постанови. 20-21. Президент України. 21-22. Автор біблійної «Книги навчальної поетичної».

Склав Ярослав РОЙКО.

● СІМ «Я»

Вживаний рюкзак несе ті ж мрії, що й новий

— Мамо, а та бабуся одягнула таке плаття, ніби вона — не бабуся, — п'ятилітній син ділиться новим враженням, округлюючи очі.
— Вона має незвичний вигляд?
— Так! Як дівчина

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Мені цікаво, що він звертає увагу ще й на таке, але усвідомлюю і підводний камінь: він береться оцінювати інших людей. Від того, як поведеться з ним тепер і під час наступних таких «тем», залежить ставлення сина до оточення. Тож наступне, що роблю, це запитую, як він підбирав вбрання собі вранці. «Одягнув свої улюблені шорти», — не розуміючи, куди хилить мама, відказує малий і чує, що й, певно, та бабуся прокинулася й обрала свою улюблену й зручну сукню. Розмовляємо з ним про те, що добре, коли люди мають можливість вбиратись, як їм подобається. Особливо ж приємно, коли інші це розуміють і не обговорюють. Повага до вибору іншого — складна річ, але я так хочу, щоб мої діти її мали й передавали своїм дітям!
У соцмережі мами поширюють допис, який теж стосується толерантності. Йдеться про школярів. Якось досвідчена мама просить ось що: «Незабаром починається новий навчальний рік, і я хочу попросити вас усіх про послугу: сядьте

Сядьте з дітками і поясніть їм, що бути дуже високим, низьким, повненьким, худим або мати шкіру інакшого кольору — не смішно й не соромно. Поясніть їм, що булінг (цькування) — це боляче.

з дитиною/дітками на кілька хвилин і поясніть їм, що бути дуже високим, низьким, повненьким, худим або мати шкіру інакшого кольору — не смішно й не соромно. Поясніть їм, що вживаний рюкзак несе ті ж мрії, що і новий. Поясніть їм, що булінг (цькування) — це боляче».

Ці думки насправду надзвичайно слухні навіть у звичайних умовах, а в нас — воєнні форс-мажорні: коли в багатьох дітей (особливо вимушених переселенців) травматичний досвід, розхитані емоції, коли багато хто «збирає» школяра не з рідного дому, а з чужої оселі і за соціальну допомогу, а ті, що у себе вдома, — теж зі своїми бідами. Тож будьмо уважними одне до одного, наскільки це можливо.

Якщо маєте свої історії на цю тему — запрошую ділитися. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а поштовою: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ЗНАЙ НАШИХ!

В однієї вчительки 10 учнів склали математику на 200 балів

Такий освітній рекорд — у педагогині Черкаського фізико-математичного ліцею Марини Темченко (на фото)

Василина СМЕТАНА

За її словами, в умовах, коли в країні війна, складати мультитест випускникам було психологічно важко: «Я дуже хвилювалася, чи зможуть діти сконцентруватися. Емоційно це було дуже непросто. Знання в них є дійсно такі, аби написати на 200 балів, але не всі справилися зі своїми емоціями».

“ Я дуже хвилювалася, чи зможуть діти сконцентруватися. Емоційно це було дуже непросто.

Після тесту, розповіла вчителька, учні писали їй повідомлення зі словами вдячності. Дехто і телефонував. «Були такі емоційні дзвінки. Вони кричали: «200! 200! 200!» — згадує вона.

Максим Сірик — серед тих, хто набрав з математики двісті балів. Він

ЧЕРКАСИ
МАРИНА ТЕМЧЕНКО
ВЧИТЕЛЬКА МАТЕМАТИКИ

Талановита педагогиня каже, що дуже тішилася, коли учні телефонували і кричали: «200! 200! 200!».

каже, що завдання виявилися легшими, ніж очікував. «Я почав готуватися за два місяці до мультитесту. Також ще під час шкільних занять ми готувалися до ЗНО. Це мені й допомогло», — зазначив Максим.

За словами пані Марини, ще є додаткова сесія для тих одинадцяти класників, які зараз за кордоном. Тому не виключає, що лави двохсотбалників серед її вихованців цього року можуть поповнитися.

● ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

85-річний сумчанин передав на потреби ЗСУ 35 тисяч доларів

Фонд, на рахунок якого пенсіонер переказав гроші, нині веде консультації з військовими, аби з'ясувати їхні нагальні потреби

Надія АНДРІЙЧУК

Микола Іванович усе життя прожив у Сумах. Цього літа втратив дружину, ще раніше у нього помер син. Зоставшись самотнім, чоловік вирішив продати квартиру і дачну ділянку, а виручені кошти спрямувати на допомогу українським захисникам під час війни з РФ і таким чином зробити внесок у Перемогу України.

За свою нерухомість Микола Іванович отримав 35 тисяч доларів. Він запевняє, що ці гроші йому не потрібні, адже, пропрацювавши 46 років на заводі імені Фрунзе, заробив непогану пенсію, якої, каже, на життя йому цілком вистачає. Тож, продавши квартиру й дачну ділянку, сумчанин попросив племінницю підшукати фонд, який допомагає захисникам України.

«Другий день наша команда намагається прийняти цей факт. Мають, такі речі й не потребують зайвих коментарів», — захоплено кажуть у громадському фонді «Суми», якому чоловік у результаті віддав пожертву. У благодійній структурі запевняють, що ці кошти ви-

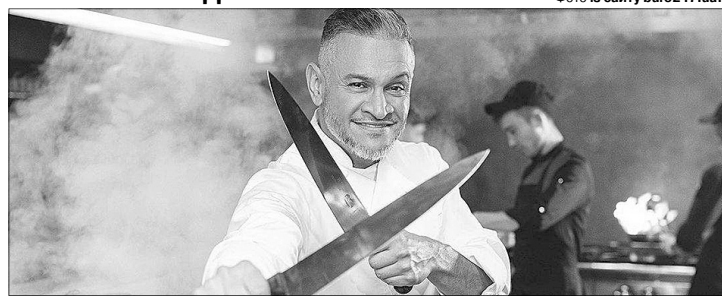
«Мають, такі речі й не потребують зайвих коментарів», — захоплено кажуть у громадському фонді «Суми».

тратять на окрему цільову закупівлю для Збройних сил України, з приводу якої наразі радяться з військовими. «Ми разом з командою вже розпочали консультації з представниками ЗСУ щодо їхніх актуальних потреб і згодом розповімо про придбання для наших захисників», — діляться планами в організації.

За матеріалами gorod.sumy.ua, sensor.net, golos.com.ua.

● **НИКОЛИ НЕ ЗДАВАТИСЬ!**

Фото із сайту buro247.ua.

«Відкриваю у Києві ресторан, сплачуватиму податки: треба допомагати своїй країні будь-якими методами».

«Часто бачу в нічних кошмарах, як росіяни катують українців»

Чому Ектор Хіменес-Браво повернувся до України на початку війни?

Таїсія БАХАРЄВА, fakty.ua

Відомого ресторатора, суддю проекту «МайстерШеф» Ектора Хіменеса-Браво війна застала вдома у Колумбії. Не роздумуючи, він вирішив повернутися до України, де кілька років тому купив будинок в Ірпені. І залишається тут, попри те, що погано спить і лякається «кожного звуку». Ресторатор зізнається, що інакше вчинити не міг: за довгі роки роботи тут країна стала для нього рідною. Зараз Ектор займається благодійністю, знімає документальний проект та ранкове шоу «Прокинься з Ектором». А в ці дні в ефір СТБ вийшов «МайстерШеф. Битва сезонів», який було знято ще до війни.

Чоловіків, які у час війни не повертаються до України, зрозуміти не можемо...

В інтерв'ю «Фактам» Ектор розповів, що у березні він був одним із перших, хто приїхав до Ірпеня, аби привезти їжу та медикаменти сусідам, які пережили окупацію.

— Для мене зараз важливо допомагати тим, хто тут мешкає, влаштовувати благодійні заходи, працювати з фондами. Тут почувуюся на своєму місці, я корисний, підтримую людей, яких люблю, — каже він і додає: — Я повернувся до України, бо тут мій дім. І, вибачте, я не розумію громадян, які поїхали й не повернулися. Ще може зрозуміти жінок із дітьми, які покинули

країну, — матері бояться за життя синів і доньок. Але чоловіків, які не повертаються до України, зрозуміти не можемо...

Ектор каже, що «просто не міг перебувати у Колумбії, усвідомлюючи, що може саме зараз бути в Україні та допомагати людям».

— У нас із цього приводу було багато суперечок в сім'ї, але я ухвалив однозначне рішення. При цьому я не хотів, щоби мої рідні хвилювалися, пояснював своє рішення. І мама врешті-решт прийняла мої аргументи.

Його будинок в Ірпені пошкоджений. І спить Ектору неспокойно:

— Вночі я часто бачу кошмари. У них росіяни катують та беруть у полон українців. Бачу це раз за разом, потім прокидаюся і розумію, що маю робити все, що від мене залежить. Я завжди думаю про тих, кому гірше за мене, змушую себе робити ще більше для інших. З якогось часу просто перестаю хвилюватися про себе, — каже він.

Мама та дівчина ресторатора залишилися у Варшаві — «так мені спокійніше», — а сам він часто навідується в Польщу, де активно співпрацює з благодійними фондами. Сам же Ектор у Києві відкриває... ресторан:

— Багато хто питає: «Чому ти зараз це робиш, коли бізнес закривається?». Але я дотримуюся думки, що треба допомагати своїй країні будь-якими методами. Сплачую податки, і це зараз для України дуже важливо. Знаєте, мене не перестають захоплювати українці! Те, як вони згуртувалися перед обличчям ворога, допомагають одне одному — друзям, знайомим чи навіть незнайомим людям. Українці — дуже сильна нація! І не важливо, наскільки велика допомога кожного. Головне — щось робити. Це дає надію та наближає перемогу у цій війні.

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!**

І консервують, і морозять, і салати готують

Фото із сайту harchi.info.

І все це — з болгарського перцю, який не просто прижився в українській кухні, а став нашим улюбленцем. Він справді додасть смаку і соковитості будь-якому салату, добре «вписується» в гарячі страви, а взимку потішить у маринованому і замороженому вигляді. Його фарширують м'ясом і овочами, консервують, роблять соуси, лечо, додають у супи та борщі

МАРИНОВАНИЙ У ТОМАТІ

Згодиться взимку і до будь-якого гарніру, і до м'ясних страв, та й бутерброди, прикрашені шматочком перцю, нагадуватимуть про літо

Інгредієнти: 5 кг перцю, 0,5 л томатного соку, 2 скл. цукру, 1,5 скл. води, 1 скл. оцту, 3 ст. л. солі, 300 мл олії.

Приготування. Перець помити, видалити плодоніжки і насіння, порізати широкими скибочками й висипати в миску або каструлю. Додати сіль, цукор, воду, томатний сік, олію та оцет, довести до кипіння і варити 15 хвилин на середньому вогні. Потому розкласти у стерильні банки і закратати стерильними кришками.

ЛЕЧО

Швидко готується і ще швидше з'їдається!

Інгредієнти: 2 кг помідорів, 1,5 кг перцю, 1 кг цибулі, 100 г цукру, 1 ст. л. солі, 2 ст. л. оцту, 1 скл. олії, 1–1,5 скл. води.

Приготування. Помідори помити, порізати й перекрутити через м'ясорубку, додати цукор і прокип'ятити пів години. Тим часом помити, почистити від плодоніжок та насіння й пократати широкою соломкою перець, тонко нарізати цибулю, додати овочі до томатів і варити ще 30 хвилин. Потому посолити, долити води (до бажаної консистенції), олії та оцту. Кип'ятити ще 10 хвилин, а тоді гарячим розкласти у стерильні банки і закратати простерилізованими кришками.

СОЛОДКИЙ ПЕРЕЦЬ ІЗ ЯБЛУКАМИ

Простий у приготуванні салат зі звичних продуктів з оригінальним смаком, якого надає мед

Інгредієнти: 2 кг болгарського перцю (вибирайте плоди якнайбільші), 1 кг солодких яблук, 1 кг цибулі, 3 ст. л. меду, 100 мл олії, 1 ст. л. солі.

Приготування. Перець почистити й нарізати шматочками. Яблука пократати невеликими скибочками, цибулю — кільцями або півкільцями. Всі продукти зсипати в каструлю, додати олію, мед, сіль і залишити на годину. Потому поставити на вогонь і варити 15 хвилин з моменту закипання. Готовий салат гарячим відразу розкласти в стерильні банки й закратати стерильними кришками.

ІКРА

Цю заготовку згодом можна використати як намазку для бутерброда або соус до м'ясних і рибних страв

Інгредієнти: 1,5 кг болгарського перцю, 5 кг томатів, 1 кг моркви, 350 г часнику, 300 г цукру, 100 г солі, 250 мл оцту (9%), 250 мл оливкової олії.

Приготування. Миємо перець, моркву й томати, чистимо і подрібнюємо

за допомогою м'ясорубки. Отримане пюре ставимо на вогонь і тушуємо годину. Тоді додаємо сіль, цукор, олію, перемішуємо і кип'ятимо ще 30 хвилин, після чого вливаємо оцет, а за 10 хвилин добавляємо пропущений через прес часник. Варимо ікру ще 15 хвилин, гарячою розкладаємо у стерилізовані слоїки і відразу закатуємо. Перевертаємо банки й укутуємо до повного охолодження.

КОНСЕРВОВАНИЙ ПЕРЕЦЬ ІЗ МЕДОМ

Такий рецепт популярний у Молдавії, де перець — один із найулюбленіших продуктів. Ця закуска вирізняється яскравим пікантним смаком, що підкреслюється солодкою ноткою меду

Інгредієнти: 6 кг різнокольорового солодкого перцю, 2 л води, 3 ст. л. темного меду, 2 ст. л. крупної солі, 1 скл. цукру, 1 скл. оцту (6%), 2 ст. л. оливкової олії, 1 головка часнику, 6 гвоздик, 6 горошин суміші перців.

Приготування. Перець миємо, розрізаємо уздовж на четвертинки, вичищаючи все насіння. В каструлю вливаємо воду, додаємо мед, сіль, цукор, олію та оцет. Кип'ятимо протягом 3 хвилин, збираючи піну, що з'являється на поверхні. Часник чистимо, зубки кладемо на дно підготовлених банок, разом з усіма спеціями. Перці опускаємо в киплячий маринад, витримуємо в ньому 10 хвилин, а потім розподіляємо по слоїках і відразу закручуємо стерильними кришками, перевертаємо дотори дном і накриваємо теплою ковдрою.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРЯНЕЦЬ Олександр Олександрович. Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р. 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1550.

● **НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ**

Фото із сайту getty.images.com.

У подружжя є троє спільних дочок: 25-річна Софія, 24-літня Сістін і 20-річна Скарлет. Тепер таке фото, де всі разом, на жаль, навряд чи вдасться відзняти...

25 років разом: дружина Сильвестра Сталлоне подала на розлучення

Кажуть, що колишня фотомодель Дженніфер Флавін звинувачує свого чоловіка-актора в тому, що він приховав від неї спільно нажиті активи. А також завів... пса

Лія ЛІС

У Дженніфер та Сильвестра троє дітей — дочки Софія, Сістін та Скарлет. Донедавна широка публіка могла і не здогадуватись, що в зірковій сім'ї є якісь проблеми. Тим паче, що і 76-річний Сталлоне, і на 23 роки молодша за нього Флавін старанно підтримували імідж дружної сім'ї.

У травні 2022-го вони відсвяткували срібне весілля. «Вітаю зі щасливою 25-ю річницею мою чудову дружину, — писав тоді актор. — Бракує слів, щоб описати, що ця неймовірно віддана, терпляча жінка означала для нашого життя, і я лише хочу, щоб ми так само прожили ще 25 років! Дякую, любля!».

Дженніфер тоді теж не поскупилася на компліменти в соцмережах: «Вітаю нас із 25-ю річницею весілля! Дякую, що завжди змушуєш мене сміятися, любиш і захищаєш нашу прекрасну сім'ю! Наш шлюб із кожним роком стає все кращим! Хочу провести залишок наших життів разом!».

А потім раптом усе швидко посипалось. Жінка видалила свій вітальний допис із 25-річчям спільного життя, натомість на початку серпня з'явився новий, який вона додала до свого фото із трьома дочками: «Ці дівчатка — ось мій

“ **Я неймовірно шаную Дженніфер. Я завжди її любитиму. Вона — дивовижна жінка. Вона — наймиліша людина з усіх, кого я зустрічав.**

пріоритет, ніщо інше не має значення. Четверо назавжди». Сталлоне, як стверджує американська преса, завдав удару у відповідь і зафарбував величезний портрет Дженніфер у себе на тілі зображенням собаки. Згодом виправдовувався, що просто хотів

покращити зображення, але невдало.

Чому ж їхні дороги розійшлися? Вони і раніше сварились, але таке буває чи не в кожній сім'ї. Подейкують, Дженніфер виявила, що чоловік приховує від неї гроші. А спусковим гачком нібито став пес, якого Сильвестр завів, не порадившись із дружиною. Сталлоне це заперечує: «Ми завершили наші стосунки не через настільки банальний конфлікт, — запевнив він. — Ми просто пішли у різних напрямках. Я неймовірно шаную Дженніфер. Я завжди її любитиму. Вона — дивовижна жінка. Вона — наймиліша людина з усіх, кого я зустрічав», — підкреслив він.

Кажуть, що для Сталлоне заява дружини про те, що вона подає на розлучення, стала несподіванкою. Але після першого шоку він опанував себе і намагається не перетворювати процес розлучення на «італійський». Запевняє, що все проходить спокійно і з повагою одне до одного.

● **ЛЮБОВ — ЗЛА!**

Італієць одночасно заразився ВІЛ, коронавірусом та віспою мавп

Науковці вважають, що 36-річний чоловік підхопив інфекції під час незахищеного статевого контакту

Соня ПОЦЛУЙЧИК

Цей перший такий випадок в Італії, пише тамтешня преса. У липні чоловік повернувся з Іспанії, де провів дев'ять днів, і погано почувався: крім втоми, у нього підвищилася температура, боліли горло та голова, а на животі з'явився висип. Через три дні він здав позитивний тест на Covid-19. Після появи висипу вже на лівій руці та виразок, які з'явилися на тілі, 36-річний чоловік звернувся до служби швидкої допомоги лікарні сицилійського міста Катанія. Там проведені аналізи діагностували у нього ВІЛ та віспу мавп, хоча на той час симптоми останньої майже зникли.

«Цей випадок вказує на те, що статеві відносини можуть бути основним шляхом передачі інфекції», — зробили висновок лікарі.

● **ОЦЕ ТАК!**

Фотоколлаж із сайту acc.cv.ua.

Так вірила, що «люди з надзвичайними здібностями допоможуть впоратися з усіма життєвими проблемами».

Жителька Почаєва заплатила «екстрасенсу» за поради по телефону... більше мільйона!

Жінка винесла з помешкання усе, що впродовж багатьох років економили та відкладали її родичі

Василина СМЕТАНА

До співробітників Кременецького відділу поліції звернулася місцева мешканка та її родичі. Зі слів потерпілої, в одній із соціальних мереж вона побачила оголошення про те, що люди з надзвичайними здібностями допоможуть впоратися з усіма життєвими проблемами. Зателефонувавши за вказаним номером, жінка отримала контакти начебто екстрасенса. З ним розмови, як її уже попередили, були платні.

Роздрукувши з оплати рахунків свідчать, що двадцятихвилинні балачки коштували по 30–60 тисяч гривень. Тепер жінка не розуміє, як могла витратити такі гроші.

Зі слів родичів, екстрасенсорні послуги, про які вони не знали, адже донька нічого нікому не говорила, обійшлися їхній родині в 1,3 мільйона гривень — це якщо перерахувати у національну валюту витрачені понад 20 тисяч доларів!

Поліцейські намагаються встановити осіб, причетних до шахрайських дій, а громадян застерігають від подібного вирішення життєвих негараздів.

Усміхніться!

)):))

Британські вчені довели, що найбільшою силою тяжіння володіє подушка о п'ятій годині ранку.

)):))

Хотів купити заспокоїливе. Але побачив ціну — заспокоївся.

)):))

Найефективніше лікування травами — це кропивою по попi.

)):))

Схоже, це була невдала ідея — прийти на співбесіду у футболці з написом «Від роботи коні дохнуть!».

)):))

А я от своєму чоловікові двічі не повторюю, один раз сказала — і все! Іду робити сама...

)):))

Поки доводила чоловікові, що вмiю мовчати — зірвала голос.